

ಕುಲಿಯ

★ ವಿಶ್ವನಾಥ ಅಡಿಗ

ಶ್ವವರು ಪುಸ್ತಕದ ಕಪಾಟಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಓರೆ ಮಾಡಿದ್ದರಷ್ಟೇ. ಒಳ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಲಿಯೊಂದು ಟಣ್ಣನೆ ಹೊರಗೆ ನೆಗೆಯಿತು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗಂಡನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕುಟುಕಿದ ಇಲಿ, ಇದ್ದೆನೋ ಸತ್ತೆನೋ ಎಂಬಂತೆ ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟಿ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು. ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಒಳ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಲಿ, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತರಿದು ಹಾಕಿದ್ದು ಕಂಡು ನನ್ನವರು ಒಳಗೊಳಗೆ ಒದ್ದಾಡತೊಡಗಿದ್ದರು. ನಾನು ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ 'ಸುಧಾ' ಮಡಿಚಿಟ್ಟು ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸೇರಿದೆ.

ಕಾಫಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಕೈಹಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ದೀರ್ಘ ಮೂಗುಬ್ಬುಸವೊಂದು ಹೊರಚೆಲ್ಲಿತು. ಕಪ್ಪನ್ನು ಟಿಪಾಯಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟೆ, ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ನನ್ನವರನ್ನೊಮ್ಮೆ ತರಿದ ತುಣುಕುಗಳ ನಡುವಿನ ಅಳಿದುಳಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತೆ.

ಕಾಫಿ ಹೀರಿದವರು 'ಇದ್ದೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ವಕ್ಕರಿಸಿತೋ...' ಅಂತ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇಲಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳೆರಡನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಅಪೂರ್ವ ಪುಸ್ತಕಗಳವು.

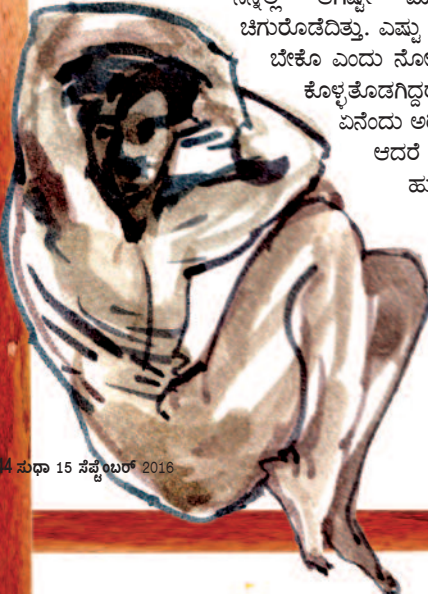
ಒಂದಂತೂ ಯಾತಕ್ಕೂ ಬರದಂತೆ ಛಿದ್ರಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದರ ಎರಡನೇ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತಗೊಂಡ ಪ್ರಕಾಶನದ ಹೆಸರು-ಊರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ತುಂಡರಿಸಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ದುಬಾರಿ ಬಾಲ್‌ಪೆನ್ನಿನಿಂದ ಮುತ್ತು ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬರೆಯಲು ಕ್ಯಾಪಿಲ್ಲದ ಈ ಪೆನ್ನನ್ನೇ ಬಳಸುವುದು. 'ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಕಿ ಹೊಸದನ್ನು ತಗೋಬಾರದಾ?' ಎಂದರೆ ಜಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವತ್ತೋ ಬರೆದಾದ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಪನ್ನು ಕಾಪಿಡಬೇಕಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಗಂಡ ಈಗೀಗ ತಾನಾಯ್ತು ತನ್ನ ದಿನಚರಿಯಾಯ್ತು ಎನ್ನುವಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದವರ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ ನುಂಗಿ ನೋಣೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾತ್ರದ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನಮ್ಮೇ ನಡು ಹರೆಯದ ಮೈನವೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ಇದ್ದೀತು?

ನಾನು ಈ ಮನೆ ಸೇರಿದಾಗ ನನ್ನ ತವರುಮನೆ ಕಡೆಯವರು 'ಸೇರಬೇಕಾದ ಜಾಗ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು' ಎಂಬ ಧನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಳಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಹುಡುಗನ ಸಜ್ಜನಿಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಸಿತ್ತು.

ನನಗಿನ್ನೂ ಸ್ವಪ್ನವಿದೆ. ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಮದುವೆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಹಸೆಮಣೆಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಂಭ್ರಮ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹಳಹಳಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಈ ತರದ ಸಡಗರದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿದ್ದಿದೆ.

ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಗಷ್ಟೇ ಮಾದಕ ಚೆಲುವು ಚಿಗುರೊಡೆದಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಜನರ ನಿದ್ದೆ ಕೆಡಿಸ ಬೇಕೋ ಎಂದು ನೋಡಿದವರು ಅಂದು ಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದರು. ಪ್ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಏನೆಂದು ಅರಿಯದ ವಯಸ್ಸು. ಆದರೆ ಹರೆಯದ ಹುಡುಗರನ್ನು

ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ಮೈಯಿಡೀ ಕಚಗುಳಿ ಇಟ್ಟಂತಾಗಿ ನನ್ನ ಎದೆಬಡಿತ ಹದ ತಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಸೆಳೆತಗಳೇ ದಿನಾ ಕ್ಲಾಸು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರಗೊಡದೆ ಖೋ ಖೋ ಆಡಲು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಜೈನರ ಹುಡುಗ ಜಯರಾಜನಲ್ಲಾದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಅವನು ದಿನಾ ಕತ್ತಲೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದು ಮಾತಾಡಿಸಹತ್ತಿದ. ಮರುಳು ಮಾತಿಗೆ ಮನಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದ ನಾನು, ನನ್ನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಆವೇಶಗಳನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಗದೆ ಮೈ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅತಿಯಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಮೋಹ ದಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೀಟುತ್ತಾ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದ್ದೆ.

ಅದೇ ಆಗ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಈಗಿನಂತೆ ರಕ್ತಾಕವಚದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನನಗಾಗ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಋತುಚಕ್ರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡದೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಳೆಯತೊಡಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆಳೆಯದಂತೆ ಅನ್ನಾಹಾರ ಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಅನುಮಾನ ಕಾಡಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತಂತೆ. ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿ ಸುಳ್ಳೆನಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಗೂಗೆ ಅನ್ಯಥಾ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ಎಂಬ ಕರುಳ ತುಡಿತದಲ್ಲಿ ಮುಂದೂಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಳಂತೆ... ತಡೆಯ ಲಾರದೆ ಮಹಾರಾಯ್ತು ಒಂದು ದಿನ ಜೋರು ಬಾಯಿ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅಂಜುತ್ತ, ಅಳುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದೆ. ಏನೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಾಡಿದ ಹಲವು ಹಳ್ಳಿ-ಮದ್ದುಗಳೂ ನಾಟರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಓದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತಿತು.

ದಿನ ತುಂಬಿ ಹಡೆದದ್ದು ಚೆಂದದ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು. ಹೊಕ್ಕುಳ ತೊಟ್ಟು ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನವೇ ಕರುಳಿನ ಕೂಗನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕೂಸನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ದಂಪತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ದಾಟಿಸಿದ್ದರು.

ಹಡೆದು ಹೇರಿಕೊಂಡ ಮೈಹೊತ್ತು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಹೊರಗಿನ ಗಾಳಿ ಸೋಕದೆ ಯಾವಾಗ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಂಡಿತರ ಔಷಧಿ, ಪಠ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮೈ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿನ ನನ್ನ ಮೈಕಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮುಂಚಿನಂತೆ ಬಿಗುವಾಗಿತ್ತು.

ಎಂದೋ ಮದುವೆಯಾಗ ಬೇಕೆಂದ ನನಗೆ ನಾನೇ ಹಾದಿಯ ಧೂಳನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದು ಗುಲ್ಲಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಚಡಪಡಿಸುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ವಿದೇಶ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಜಯರಾಜನ ಹಳೆಯ ಒಡನಾಟವು ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಬೆರಗಾಗಿ ಆಗಾಗ ಕಾಡುತ್ತಲಿತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬಂದ ವರ ಮಹಾಶಯರೆಲ್ಲ ಸಿಹಿ ಖಾರ ತಿಂದು 'ಜಾತಕ ಕೂಡಿ ಬಂದರೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಜಾತಕ ಒಯ್ಯುವರು ಇತ್ತ ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಕುಸಿದುಹೋಗಿದ್ದವು. ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವರ್ಷ ಗತಿಸಿ ಇನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿ ಕೈಚೆಲ್ಲಿದವರು ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಊರ ಜ್ಯೋತಿಸಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜಾತಕ ತೋರಿಸಿದರು. ಜಾತಕ ಗಮನಿಸಿದ ಪಂಡಿತರು ಗ್ರಹ ಗತಿಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕೆ ತೊಡಗದೆ ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ 'ಹುಡುಗಿಯ ಜನ್ಮ ಕುಂಡಲಿಯಲ್ಲೇ ದೋಷವಿದೆಯಲ್ಲ! ಈ ಜಾತಕದ ಪ್ರಕಾರ ಕುಜ ಮತ್ತು ಶುಕ್ರ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಯೋಗಕಾರಕ ಕುಜವು ಸದಾ ಉತ್ತಾಹವನ್ನೂ ಶುಕ್ರವು ಕಾಮವನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಜಾತಕದ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಜ-ಶುಕ್ರ ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಗಂಡಿರಲಿ ಹೆಣ್ಣಿರಲಿ

